

CSOÓRI SÁNDOR

*Élni, élni! - ez volt a szenvedélyem**Alföldy Jenőnek*

*Ne keressetek
és ne faggassatok.
Fejem fölött egy lázas óra kattog,
mintha én tömködtem volna tele
a bűneimmel.*

*Mocsok és végtelenség kísért,
amerre jártam,
de soba nem tudtam meg,
hogy visszaszállna-e kezemre
az a madár,
amelyik jóllakatott
egyszer a mindenséggel.*

*Élni, élni! – ez volt a szenvedélyem,
ez volt a titkos dacom is,
akár egy kocsmatölteléknek,
aki hazafelé tántorogva
át-átölel egy magányos fát
és arcába rázza minden levelét.*

*Isten helyett többnyire
a költészetben hittem,
amelynek nem a kék mennybolt
volt a hazája,
hanem egy kút, amelybe
ketten néznek egyszerre bele.*

*Talán lesz még egy nagypéntekem újra,
amikor elindulok,
hogy megtaláljam ezeket
a világvégi kutakat.
Körülöttünk örökdő, magas csalán,
s lent a mélyben
egymást erősítő messiási arcok.*

